

ÎNCHEIERE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Rîlschi Ivan, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Rîlschi Ivan împotriva Primăriei municipiului Bălți și Consiliului municipal Bălți privind încasarea prejudiciului cauzat în urma demolării construcției,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Rîlschi Ivan și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Bălți din 25 iulie 2014,

c o n s t a t ă

La 31 mai 2013 Rîlschi Ivan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Bălți și Consiliului municipal Bălți privind încasarea prejudiciului cauzat în urma demolării construcției și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este proprietarul construcției cu suprafața de 450 m.p. din str. Libertății 1 mun. Bălți, cu nr. cadastral 0300304.225.01, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile. La fel, este proprietarul construcției necapitale cu lit. A1 din aceeași adresă, în temeiul certificatului de urbanism nr. 310 din 10 mai 2007, autorizației de construcție nr. 362 din 12.10.2007 și a procesului - verbal de recepție finală nr. 1 din 16.05.2008.

Menționează că, la data de 11.06.2010, Judecătoria Bălți a emis hotărîrea nr. 2-305/2010 pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui P. Prisacari către Rîlschi Ivan și SRL „Șangrila-Grup” cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea pavajului din str. Libertății 1 mun. Bălți, prin care acțiunea s-a admis, dînsul fiind

obligat să demoleze pavajul din forme de pe pavajul asfaltat adiacent construcției lit. A și lit. A1 din str. Libertății 1 mun. Bălți și să demoleze construcția neautorizată lit. A1.

La 04.05.2011, ca urmare a lucrărilor de demolare a construcției lit. A1, în temeiul deciziei judecătorești, a fost demolat pavajul din forme adiacente construcției A1, fiind demolată integral construcția necapitală lit. A1, amplasată pe str. Libertății 1 mun. Bălți, fapt confirmat prin încheierea executorului judecătoresc nr. 091-6259/2011 din 10 mai 2011 privind încetarea procedurii de executare.

Prin demolarea construcției necapitale lit. A1, amplasată pe str. Libertății 1 mun. Bălți, i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 768 000 lei, fapt ce îl confirmă prin raportul de evaluare a construcției comerciale întocmit de către Oficiul Cadastral Teritorial Bălți la data de 22.03.2011.

Consideră reclamantul că vinovați de faptul suportării prejudiciului sunt Primăria mun. Bălți și Consiliul mun. Bălți deoarece, teritoriul amplasat pe str. Libertății 1 mun. Bălți a aparținut și aparține pînă la moment cu drept de proprietate Administrației Publice Locale mun. Bălți.

Mai menționează reclamantul că, la data de 27.11.2001 Primăria mun. Bălți a încheiat cu el contractul de arendă funciară nr. 1261 pe suprafața terenului egală cu 0,143 m.p., din str. Libertății 1 mun. Bălți, temeiul încheierii contractului dat fiind decizia Consiliului mun. Bălți din 12.10.2001.

În anul 2007, în scopul edificării construcției A1 pe aceeași adresă, de către Primăria mun. Bălți i-a fost eliberat certificatul de urbanism nr. 310 din 10 mai 2007 și ulterior, autorizația de construcție nr. 362 din 12 octombrie 2007.

Construcția nominalizată a fost dată în exploatare în temeiul procesului-verbal de recepție finală nr. 1 din 16.06.2008, ca fiind una necapitală, nefiind înregistrată în Registrul bunurilor imobile.

În anul 2010, în urma adresării lui P. Prisacari în judecată pe marginea mai multor acțiuni legate de terenul din str. Libertății 1 mun. Bălți, a aflat că, acesta a devenit proprietar în baza contractului de vânzare-cumpărare a bunului la licitație nr. 9320 din 08 decembrie 2008, toate amplasate pe adresa sus menționată, inclusiv și o suprafață din pavajul asfaltat, care era amplasat pe teritoriul deținut de către dînsul în arendă. Mai mult, indică că, pe pavajul asfaltat cumpărat de P. Prisacari era amplasată construcția lit. A1.

Reclamantul mai menționează că, la adresarea lui P. Prisacari în judecată cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosința pavajului asfaltat, a fost obligat să demoleze construcția ce-i aparține, edificată în baza documentelor permissive eliberate de către Primăria mun. Bălți.

Acțiunile Consiliului mun. Bălți le consideră ilegale, pe motiv că, la momentul emiterii deciziei de atribuire a terenului în arendă nr. 19/17 din 12.10.2001, nu a fost verificată prezența bunurilor străine pe terenul care urma să fie atribuit în arendă, prin ce s-au încălcat prevederile alin. (2) art. 878 Cod civil.

Sustine că, Consiliul mun. Bălți cunoștea despre faptul că de terenul din str. Libertății 1, mun. Bălți (o porțiune din care i-a fost atribuită în arendă), se folosea SA „Comunal Service”, fapt demonstrat prin hotărârea Consiliului municipal Bălți nr. 14/6 din 17.05.2001 cu privire la atribuirea în arendă, vânzare-cumpărare, transmitere în proprietate și folosință a terenurilor. Potrivit pct. 3 al acestei hotărâri, Consiliul mun. Bălți a dispus perceperea în mod unilateral a plății pentru folosirea terenurilor de la proprietarii obiectelor privatizate, întreprinderile private, care n-au cumpărat și n-au arendat terenul. Conform anexei nr. 3 al hotărârii nr. 14/6, terenul de care se folosea SA „Comunal Service” avea suprafața de 9,6 ha.

Suplimentar menționează reclamantul că, hotărârea Consiliului municipal cu privire la încasarea în mod unilateral a plății pentru folosirea terenului de la SA „Comunal Service” a fost emisă la 17.05.2001, iar decizia de atribuire a terenului din aceeași adresă în arendă a fost emisă ulterior la 12.10.2001, ceea ce demonstrează că Consiliul municipal cunoștea despre faptul că pe terenul atribuit în arendă se folosește altă persoană și că pe acest teren sunt amplasate bunurile acesteia.

La momentul încheierii contractului de arendă pe terenul ce i-a fost atribuit, se afla amplasat pavajul asfaltat, ce aparținea SA „Comunal Service” și care ulterior a fost cumpărat de către P. Prisacari.

A mai indicat că Primăria, eliberându-i documentele permise pentru construire, nu a luat în considerație existența pavajului asfaltat pe teren, pe care urma să fie edificată construcția.

Astfel, la 10.05.2007 i-a fost eliberat certificatul de urbanism nr. 310, iar la 12.10.2007 autorizația de construcție nr. 362 pentru amplasarea pe terenul din str. Libertății 1 mun. Bălți a cinci chioșcuri provizorii. Considerând aceste documente legale, a investit surse financiare proprii pentru amplasarea obiectivelor, ca pînă la urmă să se dovedească că a construit pe pavajul asfaltat, care aparținea cu drept de proprietate SA „Comunal Service”.

În urma acțiunilor ilegale ale Primăriei și Consiliului mun. Bălți, manifestate prin faptul că au cunoscut despre existența bunurilor străine pe teritoriul său și, necătfînd la aceasta i-au atribuit terenul în arendă și au permis edificarea construcției, care ulterior a fost demolată, i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 768000 lei.

Solicită reclamantul, încasarea în mod solidar de la Primăria mun. Bălți și Consiliul mun. Bălți în beneficiul său a prejudiciului cauzat în urma demolării construcției în sumă de 768000 lei, taxei de stat achitată la inițierea procesului în mărime de 23040 lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 25 iulie 2014 cererea de chemare în judecată depusă de către Rîlschi Ivan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Rîlschi Ivan a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Rîlschi Ivan și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 25 iulie 2014.

La 17 martie 2016, Rîlschi Ivan a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel , cu remiterea pricinii la rejudecare.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate prin faptul că au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, aprecierea probelor fiind una arbitrară.

Susține că, instanța de apel nu a examinat toate argumentele și capetele apelului, fiind încălcat astfel accesul la justiție.

Relevă recurentul că, instanțele de judecată nu au ținut cont nici de faptul că intimații cunoșteau că suprafața de teren litigioasă este folosită de o altă persoană, însă necătfînd la asta i-a vizat dreptul de a construi bunuri temporare.

Astfel, prin acțiunile neglijente a persoanelor responsabile a autorității publice locale i-au fost cauzate daune în proporții mari, precum și i-a fost încălcat dreptul de proprietate.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Rîlschi Ivan, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Rîlschi Ivan este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Rîlschi Ivan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Rîlschi Ivan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî